

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VI kadencja

Druk nr 3727

Warszawa, 20 grudnia 2010 r.

Panie i Panowie Posłowie
na Sejm
Rzeczypospolitej Polskiej

Uprzejmie przekazuję wniesiony, na podstawie art. 118 ust. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej oraz art. 2 i art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 24 czerwca 1999 r. o wykonywaniu inicjatywy ustawodawczej przez obywateli, a także na podstawie art. 32 ust. 1 regulaminu Sejmu, **obywatelski projekt ustawy**

- o zmianie ustawy o ochronie przyrody.

Projekt ustawy został wniesiony zgodnie z postanowieniami art. 7 ust. 2, art. 9 ust. 2 oraz art. 10 ust. 2 ustawy o wykonywaniu inicjatywy ustawodawczej przez obywateli.

Do reprezentowania Komitetu Inicjatywy Ustawodawczej – na podstawie art. 14 ust. 1 ustawy o wykonywaniu inicjatywy ustawodawczej przez obywateli – został wskazany Pan Krzysztof Worobiec, a osobą uprawnioną do jego zastępstwa w pracach nad projektem ustawy wskazana została Pani Marta Wiśniewska.

MARSZAŁEK SEJMU

(-) Grzegorz Schetyna

SZEF
KANCELARII SEJMU

Warszawa, 25 listopada 2010 r.

BPSP-020-10()/10

Pan
Grzegorz SCHETYNA
Marszałek Sejmu

Uprzejmie informuję, iż po wniesieniu w dniu 9 listopada 2010 r. do Marszałka Sejmu, przez Pełnomocnika Obywatelskiego Komitetu Inicjatywy Ustawodawczej ustawy o zmianie ustawy o ochronie przyrody, projektu ww. ustawy wraz z załączonym wykazem podpisów obywateli udzielających poparcia przedłożonemu projektowi, Biuro Prawne i Spraw Pracowniczych sprawdziło czy projekt jest tożsamy z projektem przyjętym przez Marszałka Sejmu postanowieniem z dnia 13 sierpnia 2010 r. oraz czy została złożona wymagana liczba podpisów.

Na podstawie § 8 ust. 1 i 2 zarządzenia Szefa Kancelarii Sejmu z dnia 25 września 2000 r. w sprawie określenia trybu postępowania w Kancelarii Sejmu dotyczącego inicjatywy ustawodawczej obywateli powołano zespół liczący do sprawdzenia prawidłowości złożonych podpisów. Zespół w dniach od 10 do 22 listopada 2010 r. dokonał następującego ustalenia: wykaz podpisów obywateli zawiera 19532 strony znajdujące się w 39 teczkach; ogółem zweryfikowano 107851 podpisów znajdujących się na pierwszych 8001 stronach (16 teczek), z których 105761 uznano za złożone prawidłowo, natomiast 2090 podpisów złożono wadliwie. Wobec powyższego uznać należy, że spełniony został wymóg złożenia co najmniej 100000 podpisów osób udzielających poparcia projektowi ustawy.

Przy sprawdzaniu prawidłowości udzielenia poparcia projektowi ustawy badano czy dostarczone wykazy podpisów spełniają wymogi zawarte w art. 9 ust. 2 ustawy o wykonywaniu inicjatywy ustawodawczej przez obywateli (Dz. U. Nr 62, poz. 688), zwanej dalej „ustawą”, tj. czy zawierają: imię (imiona), nazwisko, adres zamieszkania (ze wskazaniem nazwy miejscowości, nazwy ulicy, numeru domu oraz numeru mieszkania), a także numer ewidencyjny PESEL i podpis osoby udzielającej poparcia projektowi ustawy. Ponadto sprawdzano, czy każda strona wykazu zawiera nazwę Komitetu oraz tytuł projektu ustawy, której obywatel udziela poparcia.

Na podstawie przeprowadzonych czynności ustalono, iż projekt wraz załączonymi wykazami podpisów został złożony w przewidzianym ustawą terminie, treść przedłożonego projektu nie została zmieniona w stosunku do projektu przyjętego przez Marszałka Sejmu w dniu 13 sierpnia 2010 r. a do projektu załączono wymaganą liczbę prawidłowo złożonych podpisów osób udzielających poparcia projektowi ustawy. Wobec powyższego, zgodnie z art. 10 ust. 3 ustawy, istnieje podstawa do skierowania projektu ustawy do pierwszego czytania w Sejmie i zawiadomienia o tym Pełnomocnika Komitetu.

Lech Czapla

Obywatelski Komitet
Inicjatywy Ustawodawczej ustawy
o zmianie ustawy o ochronie przyrody

Warszawa 20.12.10

SZ. Pan Dariusz Salamończyk

Dyrektor

Sekretariatu Posiedzeń Sejmu

Szanowny Panie

Zgodnie z art.14 ust. 1 ustawy o wykonywaniu inicjatywy ustawodawczej obywateli informuję o wyborze następujących osób do reprezentowania Komitetu w dalszych pracach nad projektem ustawy o zmianie ustawy o ochronie przyrody wniesionym dnia 9 listopada 2010 r. :

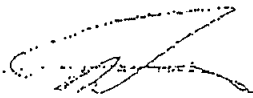
- Krzysztof A. Worobiec - Przedstawiciel Komitetu

- Marta Wiśniewska - Zastępca Przedstawiciela Komitetu

Z poważaniem:

Mariusz Duchewicz

Pełnomocnik Komitetu Inicjatywy Obywatelskiej

Projekt

USTAWA

z dnia 2010 r.

o zmianie ustawy o ochronie przyrody

W celu zapewnienia realizacji wynikającego z art. 5 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz.U. 1997 nr 78 poz. 483, z późn. zm¹) obowiązku strzeżenia dziedzictwa narodowego i zapewnienia ochrony środowiska, zgodnie z zasadą zrównoważonego rozwoju, a także umożliwienia realizacji obowiązku ochrony środowiska, wynikającego z art. 74 Konstytucji, stanowi się, co następuje:

Art. 1

W ustawie o ochronie przyrody z dnia 16 kwietnia 2004 r. (Dz.U. z 2009 r. Nr 151, poz. 1220, z późn. zm²) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 10 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Utworzenie parku narodowego, zmiana jego granic lub likwidacja może nastąpić po zaopiniowaniu projektu rozporządzenia, o którym mowa w ust. 1, przez właściwe miejscowo organy uchwałodawcze jednostek samorządu terytorialnego, Państwową Radę Ochrony Przyrody oraz zainteresowane organizacje pozarządowe. Niezłożenie opinii w terminie 30 dni uznaje się za brak uwag.

2) w art. 101 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Minister właściwy do spraw środowiska może odwołać dyrektora parku narodowego przed upływem okresu, o którym mowa w ust. 2, wyłącznie ze względu na przyczyny podane w art. 52 i 53 Kodeksu pracy, po zasięgnięciu opinii Państwowej Rady Ochrony Przyrody, którą zawiadamia o przyczynie uzasadniającej odwołanie. Niezłożenie opinii w terminie 14 dni uznaje się za brak uwag.”

Art. 2

Dotychczasowe rozporządzenia o utworzeniu parków narodowych i zmianie ich granic zachowują moc.

Art. 3

Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia jej ogłoszenia.

¹ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 28, poz. 319, z 2006 r. Nr 200, poz. 1471, z 2009 r. Nr 114, poz. 946.

² Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz.U. z 2009 r. Nr 157, poz. 1241, Nr 215 poz.1664, z 2010 r. Nr 76 poz.489.

UZASADNIENIE

Wstęp

Przyroda jest jedną z najcenniejszych rzeczy jaką może poszczycić się nasz mocno doświadczony przez historię kraj. Obowiązkiem państwa jest jej ochrona – zarówno dla nas samych, jak i dla naszych dzieci i wnuków. Najpiękniejsze fragmenty polskiej przyrody powinny być chronione jako parki narodowe, gdyż te stanowią najbardziej popularną na świecie metodę wielkoobszarowej ochrony przyrody w odniesieniu do walorów o znaczeniu ponadlokalnym.

Dziś parki narodowe obejmują około jednego procenta powierzchni Polski. Niestety od ponad dziesięciu lat nie powstał w Polsce żaden nowy park narodowy, choć wiadomo, że zasługują na to np. najcenniejsze przyrodniczo fragmenty Krainy Wielkich Jezior Mazurskich i unikatowe lasy wokół Arłamowa. Dotąd nie została włączona do parku narodowego cała polska część Puszczy Białowieskiej, choć powszechnie wiadomo, że ten wyjątkowy las naturalny Nizy Europejskiego w pełni na to zasługuje.

Parki narodowe nie powstają i nie są powiększane, bo obowiązujące przepisy dają samorządom prawo *veta* w tej sprawie. Ustawa o ochronie przyrody słusznie zapewnia samorządom i prywatnym właścicielom możliwość decydowania o należących do nich gruntach. Jednak prawo *veta* dla samorządów wszystkich szczebli dotyczy także terenów nie będących ich własnością. Jedna gmina może zablokować bez racjonalnej przyczyny włączenie do parku narodowego terenów należących do skarbu państwa, czyli wszystkich Polaków.

Jest to prawo niesprawiedliwe, bo daje bardzo niewielkim grupom mieszkańców wyjątkowy przywilej decydowania o powołaniu (lub nie) parku narodowego, a tym samym prawo decydowania w imieniu całego narodu (także wbrew woli większości) o zachowaniu (lub nie) dziedzictwa przyrodniczego wyjątkowego w skali kraju, Europy i świata. To samo niesprawiedliwe prawo daje możliwość odwoływania dyrektorów parków narodowych bez podania przyczyn. Praktycznie na zawołanie każdego wpływowego polityka partii rządzącej. To paraliżuje pracę parków. Niniejsza nowelizacja nakłada na Ministra Środowiska obowiązek zasięgnięcia opinii Państwowej Rady Ochrony Przyrody przed odwołaniem dyrektora. Rada jest ciałem skupiającym ekspertów, którzy mają kompetencje do oceny pracy dyrektora oraz argumentów Ministra. Zaproponowane rozwiązanie zabezpieczy parki przynajmniej częściowo przed kaprysami polityków.

Chcemy by parki narodowe, na których spoczywa wielka odpowiedzialność, lepiej spełniały swoją rolę. By przestały zależeć od politycznego „widzimisie” na różnych szczeblach. Chcemy by parki narodowe znów należały do narodu, czyli nas wszystkich i dla nas chroniły skutecznie przyrodę.

Uzasadnienie szczegółowe

Parki narodowe stanowią dobro ogólnonarodowe, przy czym pojęcie to wykracza poza „naród” rozumiany jako „nacja”, a dotyczy w zasadzie ludzkości i ochrony jej wspólnego dziedzictwa. Według klasyfikacji Światowej Unii Ochrony Przyrody (z ang. IUCN), która na zlecenie Organizacji Narodów Zjednoczonych przygotowała międzynarodową definicję parku narodowego, należy przyjąć, że jest to stosunkowo rozległy obszar „na którym najwyższa władza danego kraju zastosowała środki dla powstrzymania lub eliminacji działalności eksploatacyjnej możliwie na całej powierzchni oraz dla zapewnienia rzeczywistej ochrony istotnych właściwości ekologicznych, geomorfologicznych i estetycznych, uzasadniających utworzenie parku narodowego”.

Zgodnie z praktyką i prawem międzynarodowym, oraz ze względu na rangę obiektów o najwyższych walorach przyrodniczych, kompetencje do tworzenia parków narodowych powinny mieć najwyższe władze krajowe. Tymczasem obowiązujący art. 10 ust. 2 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody stanowi: „*Utworzenie parku narodowego, zmiana jego granic lub likwidacja może nastąpić po uzgodnieniu z właściwymi miejscowo organami uchwałodawczymi jednostek samorządu terytorialnego, na których obszarze działania planuje się powyższe zmiany [...]*”.

Cytowany wyżej zapis oznacza, że nie można utworzyć ani powiększyć parku narodowego bez zgody zainteresowanych samorządów, którym przyznano prawo *liberum veto* w stosunku do takich decyzji. Paraliżuje to działania na rzecz ochrony walorów przyrodniczych o znaczeniu ponadlokalnym. Niezgoda jednego z 4 szczebli (lokalny, powiatowy, wojewódzki lub krajowy), w tym 3 samorządowych, całkowicie blokuje działania, nawet jeśli pozostałe szczeble popierają daną decyzję. Podobnie brak zgody jednej z gmin dużego obszaru wpływa negatywnie na ochronę terenów gmin sąsiednich. Zgodnie z obecnie obowiązującym prawem (omawiany art.10 ust. 2 ustawy o ochronie przyrody) wystarczy niechęć (lub źle pojęty interes lokalny) jednego tylko samorządu lokalnego, aby wyjątkowe walory o znaczeniu narodowym, europejskim czy nawet światowym nie mogły być skutecznie chronione.

Uregulowanie to oznacza w praktyce zrzeczenie się przez Państwo niektórych praw i obowiązków dotyczących prowadzenia skoordynowanych w skali kraju i długoterminowych działań na rzecz zapewnienia ochrony środowiska, wywiązywania się ze zobowiązań międzynarodowych, strzeżenia cennego dziedzictwa przyrodniczego oraz zapewnienia bezpieczeństwa ekologicznego współczesnemu i przyszłym pokoleniom. Władze Państwowe nie mają możliwości realizacji krajowej polityki ekologicznej, zapisanej w strategicznych dokumentach, takich jak: „Polityka Ekologiczna Państwa w latach 2009-2012 z perspektywą do roku 2016” czy „Krajowa strategia ochrony i zrównoważonego użytkowania różnorodności biologicznej oraz Programem działań na lata 2007-2013”, w których jest mowa m.in. o „kontynuacji tworzenia krajowej sieci obszarów chronionych uwzględniającej utworzenie nowych parków narodowych”.

Mając powyższe na uwadze należy skonstatować, że dotychczasowe przepisy dot. parków narodowych naruszają konstytucyjne prawa obywateli do skutecznej ochrony środowiska przyrodniczego oraz uniemożliwiają efektywną realizację konstytucyjnych obowiązków organów administracji państwowej.

Logicznym rozwiązaniem jest przypisanie poszczególnym szczeblom administracji wpływu na formy ochrony przyrody o różnym znaczeniu – gminom na formy o znaczeniu lokalnym (np. pomniki przyrody, użytki ekologiczne), województwom na formy o znaczeniu regionalnym (rezerwaty, parki krajobrazowe), władzom centralnym na formy o znaczeniu krajowym i międzynarodowym (parki narodowe, obszary Natura 2000). Omówione naruszenie logiki kompetencji jest także wyjątkową cechą sektora ochrony przyrody. W innych dziedzinach (gospodarka, infrastruktura, ochrona zabytków itp.) – istnieje podział kompetencji i organy wyższego szczebla mogą dla dobra ogółu narzucić swoją wolę organom niższego szczebla, przy zachowaniu odpowiednich zasad – w tym rekompensaty, gdy jest to konieczne. Powyższa zasada powinna obowiązywać również w odniesieniu do ochrony walorów przyrodniczych o znaczeniu ponadlokalnym.

Obecny art. 7 ust. 2 ustawy zapewnia wystarczająco interesy właścicieli gruntów – w tym gmin. Stanowi on, że utworzenie lub powiększenie obszaru parku narodowego (podobnie jak rezerwatu przyrody) obejmujące obszary, które stanowią nieruchomości niebędące własnością Skarbu Państwa (czyli grunty prywatne lub komunalne), następuje za zgodą właściciela, a w razie braku jego zgody – w trybie wyłączenia określonym w ustawie z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami. Oznacza to, że samorządy gminny zachowują prawo *veto* w odniesieniu do gruntów będących ich własnością. *Veto* to może być odrzucone jedynie w przypadku gdyby państwo znalazło środki na wykupienie tych gruntów od samorządów. W tym przypadku prawa samorządów są jednakowe jak prawa innych właścicieli gruntów innych niż Skarb Państwa.

Dotychczasowy zapis ustawowy narusza jednocześnie prawo jednego właściciela gruntów (Skarbu Państwa) do swobodnego nimi dysponowania (tworzenia na nich form ochrony przyrody). Dotyczy to np. lasów państwowych, wód, innych gruntów Skarbu Państwa (np. będących w zasobach Agencji Nieruchomości Rolnej czy Agencji Mienia Wojskowego), bo zgodnie ze wspomnianym artykułem tylko jednostki samorządów (posiadające mandat wyborczy jedynie społeczności lokalnej) uzyskując prawo decydowania o powołaniu (lub nie) parku narodowego, otrzymały równocześnie prawo decydowania o ogólnonarodowej własności Skarbu Państwa.

Skuteczna ochrona może być realizowana jedynie, jeśli zostanie zapewnione jej odpowiednie finansowanie. Uregulowaniem zagadnień związanych z zapewnieniem finansowania parków narodowych zajmuje się obecnie Ministerstwo Środowiska, przygotowując zasadniczą nowelizację ustawy w tym zakresie. Dlatego niniejszy projekt nie odnosi się do tej kwestii. Należy jednak podkreślić, że zagadnienie finansowania parków narodowych powinno być koordynowane na szczeblu krajowym, a nie jedynie na poziomie poszczególnych parków, gdyż takie rozwiązanie może uniemożliwić skuteczne funkcjonowanie parków nowopowstałych, dopiero tworzących infrastrukturę turystyczną, lub takich, które ze względu na warunki naturalne mają mniejszą możliwość zarobkowania.

Decyzje o tak wielkim znaczeniu, jak tworzenie lub zmiana granic parków narodowych, powinny być obligatoryjnie opiniowane przez najwyższy krajowy organ doradczy w zakresie ochrony przyrody, czyli Państwową Radę Ochrony Przyrody. Również społeczeństwo obywatelskie, reprezentowane przez organizacje społeczne, powinno mieć prawo się wypowiedzieć. Powyższa zasada znajduje odzwierciedlenie w przedłożonym projekcie.

Proces opiniowania nie powinien paraliżować procesu decyzyjnego, stąd pozostawia się obecny zapis stanowiący, że brak odpowiedzi w ciągu 30 dni traktuje się jako bark uwag opiniującego podmiotu. Zmiana wprowadzana w art. 1 pkt. 2 proponowanej ustawy ma na celu zapewnienie stabilności zatrudnienia dyrektorów parków narodowych oraz uniezależnienie ich stanowisk od kapryсів aktualnej władzy. Przedstawiona propozycja zachowuje możliwość odwoływania dyrektorów w przypadkach uwzględnionych w art. 52 Kodeksu Pracy (w tym naruszenia przez pracownika podstawowych obowiązków lub popełnienia przestępstwa), a także w przypadku przewlekłej niezdolności do pełnienia funkcji (art. 53 KP).

Obecne przepisy stanowią o powoływaniu dyrektorów przy udziale Państwowej Rady Ochrony Przyrody, dlatego też należy uznać, że decyzje o odwołaniu powinny także być przedmiotem oceny tego samego organu. Zapis o konieczności uzasadnienia takiej decyzji oddala ryzyko podejmowania decyzji pochopnych, a umotywowana opinia Państwowej Rady Ochrony Przyrody może uchronić od decyzji błędnych. Dlatego też kwestię tę reguluje proponowana nowelizacja.

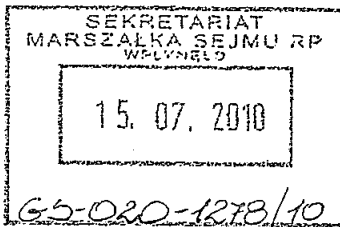
Proponowane rozwiązania nie powodują dodatkowego obciążenia budżetu państwa ani budżetów jednostek samorządu terytorialnego. Nie mają też wpływu na rynek pracy, konkurencyjność wewnętrzną czy zewnętrzną, ani rozwój regionalny. Ocena skutków ewentualnych przyszłych decyzji Rady Ministrów o tworzeniu parków narodowych lub zmianie ich granic musi być przedmiotem każdorazowej indywidualnej analizy.

Uchwalenie projektowanej ustawy nie spowoduje konieczności wydania nowych lub zmiany istniejących aktów prawnych.

W ramach przeprowadzonych konsultacji projekt ustawy został pozytywnie zaopiniowany przez Państwową Radą Ochrony Przyrody. W uzasadnieniu przedłożonej opinii Rady czytamy m.in.: *Zmiany proponowane w omawianym projekcie nie wyczerpują listy pilnych korekt przepisów w dziedzinie ochrony przyrody w Polsce. Trafnie jednak rozwiążą przynajmniej dwa spośród licznych problemów i w pełni zasługują na poparcie.*

Przedmiot projektowanej regulacji nie jest objęty prawem Unii Europejskiej.

Pan
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

**ZAWIADOMIENIE
O UTWORZENIU KOMITETU INICJATYWY USTAWODAWCZEJ
O ZMIANIE USTAWY O OCHRONIE PRZYRODY**

Zgodnie z art. 6 ust. 1 ustawy Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 24 czerwca 1999 roku, o wykonywaniu inicjatywy ustawodawczej przez obywateli, uprzejmie zawiadamiam o utworzeniu w dniu 9 lipca 2010 r. Obywatelskiego Komitetu Inicjatywy Ustawodawczej ustawy o zmianie ustawy o ochronie przyrody.

Siedziba Komitetu mieści się przy ul. Szobera 4 m 27, 01-318 Warszawa,
tel. 728 154 892

W załączeniu:

1. Wykaz 22 obywateli, którzy mają prawo wybierania do Sejmu i przystąpili do komitetu oraz wybrali pełnomocnika komitetu i jego zastępcę, wraz z adresami zamieszkania oraz numerami PESEL
2. Oświadczenia 22 obywateli, którzy mają prawo wybierania do Sejmu, o przystąpieniu do komitetu oraz wyborze pełnomocnika komitetu i jego zastępcy, wraz z adresami zamieszkania oraz numerami PESEL
3. Dane osobowe: imię, nazwisko, adres zamieszkania i numer PESEL pełnomocnika komitetu oraz jego zastępcy
4. Projekt ustawy o zmianie ustawy o ochronie przyrody spełniający warunki, o których mowa w art. 4 ust. 1 ustawy o wykonywaniu inicjatywy ustawodawczej przez obywateli
5. Wykaz 2400 obywateli, którzy popierają projekt ustawy o zmianie ustawy o ochronie przyrody z załącznika nr. 4

Z poważaniem:
Pełnomocnik Komitetu

Mariusz Duchewicz

Obywatelski Komitet
Inicjatywy Ustawodawczej ustawy
o zmianie ustawy o ochronie przyrody

Warszawa 14.07.2010

**DANE OSOBOWE I KONTAKTOWE: IMIĘ, NAZWISKO,
NUMER PESEL, ADRES ZAMIESZKANIA I NUMER
TELEFONU PEŁNOMOCNIKA KOMITETU
ORAZ JEGO ZASTĘPCY**

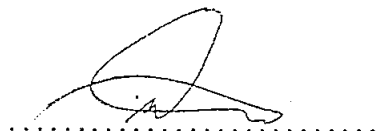
PEŁNOMOCNIK KOMITETU:

Mariusz Duchewicz.

ZASTĘPCA PEŁNOMOCNIKA KOMITETU:

Radosław Szymczuk

Pełnomocnik Komitetu

Mariusz Duchewicz

Warszawa, dnia 22 lipca 2010 r.

Kancelaria Sejmu
Biuro Legislacyjne
BL – 020 – 46/10

Pan
Michał Talago-Sławoj
Dyrektor Biura Prawnego i Spraw
Pracowniczych

W odpowiedzi na pismo z dnia 19 lipca 2010 r. (L. Dz. BPSP-020-10(2)/10) w sprawie projektu ustawy o zmianie ustawy o ochronie przyrody, przedkładanego w ramach inicjatywy obywatelskiej, Biuro Legislacyjne przedstawia następujące uwagi dotyczące spełniania przez powyższy projekt ustawy i jej uzasadnienie wymogów zawartych w Konstytucji i regulaminie Sejmu.

Przedłożony projekt ustawy przewiduje zmiany w ustawie z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody w zakresie trybu tworzenia parku narodowego, zmiany jego granic lub likwidacji. Projektowane przepisy zakładają ponadto uregulowanie w ustawie o ochronie przyrody trybu odwoływania dyrektora parku narodowego.

W dołączonym do projektu uzasadnieniu wyjaśniono między innymi potrzebę i cel wydania ustawy, przedstawiono rzeczywisty stan w dziedzinie, którą ma unormować projekt oraz wykazano różnice między dotychczasowym a projektowanym stanem prawnym. Wnioskodawcy stwierdzili, że projektowane rozwiązania nie spowodują obciążenia budżetu państwa ani budżetów jednostek samorządu terytorialnego. W uzasadnieniu zawarto również oświadczenie, że przedmiot projektowanej regulacji nie jest objęty prawem Unii Europejskiej. Biorąc powyższe pod uwagę należy stwierdzić, że dołączone do projektu ustawy uzasadnienie spełnia wymogi formalne określone zarówno w art. 118 ust. 3 Konstytucji, jak i art. 34 ust. 2 regulaminu Sejmu.

Przepis art. 34 ust. 3 zdanie pierwsze regulaminu Sejmu stanowi, że „uzasadnienie powinno przedstawiać również wyniki przeprowadzanych konsultacji oraz informować o przedstawionych wariantach i opiniach, w szczególności jeżeli

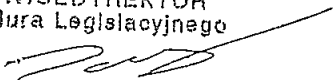
obowiązek zasięgnięcia takich opinii wynika z przepisów ustawy". Oceniając dołączone do projektu ustawy uzasadnienie pod kątem wyżej wskazanego wymogu należy zauważyć, że wnioskodawcy nie przedstawili w uzasadnieniu żadnej informacji o przeprowadzonych konsultacjach. Wydaje się, że z uwagi na zakres przedmiotowy regulacji podmiotem właściwym do przedstawienia opinii o projekcie jest Państwowa Rada Ochrony Przyrody (na podstawie art. 96 ust. 3 pkt 4 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody). W związku z tym, wymóg określony w art. 34 ust. 3 regulaminu Sejmu należy uznać za niespełniony.

Opracował:

Przemysław Sadłoń – spec. ds. legislacji

Akceptował:

WICEDYREKTOR
Biura Legislacyjnego

Tomasz Oslński

SZEF
KANCELARII SEJMU

BPSP-020-10(4)/10

Warszawa, 27 lipca 2010 r.

Pan
Grzegorz SCHETYNA
Marszałek Sejmu

W związku ze złożeniem w dniu 14 lipca 2010 r. na ręce Marszałka Sejmu zawiadomienia o utworzeniu Obywatelskiego Komitetu Inicjatywy Ustawodawczej ustawy o zmianie ustawy o ochronie przyrody, po uzyskaniu opinii Biura Legislacyjnego oraz Biura Prawnego i Spraw Pracowniczych, przedstawiam Panu Marszałkowi następujące stanowisko:

tryb postępowania w sprawie wykonywania inicjatywy ustawodawczej przez obywateli określa ustawa z dnia 24 czerwca 1999 r. o wykonywaniu inicjatywy ustawodawczej przez obywateli (Dz. U. Nr 62, poz. 688), zwana dalej „ustawą”. Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy, wniesiony do Marszałka Sejmu projekt ustawy powinien odpowiadać wymogom zawartym w Konstytucji RP, Regulaminie Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej oraz ustawie.

Zgodnie z przepisem art. 118 ust. 3 Konstytucji RP wnioskodawcy przedkładając projekt ustawy zobowiązani są przedstawić skutki finansowe jej wykonania. Spełniając powyższy obowiązek Komitet wskazał w uzasadnieniu projektu ustawy, iż projektowane rozwiązania nie powodują dodatkowego obciążenia budżetu państwa ani budżetów jednostek samorządu terytorialnego.

Realizując obowiązki wynikające z Regulaminu Sejmu, Komitet wyjaśnił potrzebę i cel wydania ustawy, przedstawił rzeczywisty stan w dziedzinie, która ma być uregulowana ze wskazaniem różnic z rozwiązaniami projektowanymi, odniósł się do przewidywanych skutków społecznych, gospodarczych, finansowych i prawnych projektu oraz zawarł informację, iż przyjęcie proponowanych zmian nie będzie skutkowało koniecznością wydania nowych lub zmiany istniejących aktów prawnych. W uzasadnieniu zawarto również oświadczenie, że przedmiot projektowanej regulacji nie jest objęty prawem Unii Europejskiej. Spełnione zostały zatem wymogi zawarte w przepisie art. 34 ust. 2 Regulaminu Sejmu.

Zgodnie z art. 34 ust. 3 Regulaminu Sejmu uzasadnienie powinno przedstawiać również wyniki przeprowadzonych konsultacji oraz informować o przedstawionych wariantach i opiniach, w szczególności jeżeli obowiązek zasięgnięcia takich opinii wynika z przepisów

ustawy. Zdaniem Biura Legislacyjnego, przedłożony projekt ustawy nie czyni zadość temu obowiązkowi, bowiem nie zawiera żadnej informacji o przedstawionych konsultacjach. Tymczasem z uwagi na zakres przedmiotowy regulacji podmiotem właściwym do przedstawienia opinii o projekcie jest – działająca przy ministrze właściwym do spraw środowiska – Państwowa Rada Ochrony Przyrody (art. 96 ust. 3 pkt 4 *ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody* (Dz.U. z 2009 r. Nr 151, poz. 1220 z późn. zm.)). W związku z powyższym konieczne będzie wezwanie pełnomocnika Komitetu do przedłożenia opinii ww. organu.

Odnosząc się do pozostałych wymogów zawiadomienia wynikających z ustawy wskazać należy, iż przedłożone zawiadomienie o utworzeniu Obywatelskiego Komitetu Inicjatywy ustawodawczej ustawy o zmianie ustawy o ochronie przyrody, spełnia wymogi, o których mowa w art. 6 ust. 2 pkt 1 ustawy, zawiadomienie zawiera bowiem pełną nazwę komitetu oraz dokładny adres jego siedziby. Za nie w pełni spełnione należy uznać natomiast wymogi wynikające z art. 6 ust. 2 pkt 2 i 3 w związku z art. 5 ust. 2 i 3 ustawy. W zawiadomieniu podano wprawdzie niezbędne dane osobowe członków Komitetu, w tym jego pełnomocnika i zastępcy, nie wszystkie dołączone do zawiadomienia oświadczenia o przystąpieniu do Komitetu oraz wskazaniu pełnomocnika i jego zastępcy spełniają jednak wymóg formy pisemnej. Jedynie 3 z 22 złożonych oświadczeń noszą cechy oryginału – posiadają własnoręczny podpis członka Komitetu, pozostałe stanowią natomiast kserokopie oryginałów. Dla spełnienia wymogu formy pisemnej niezbędne będzie zatem przedłożenie przez Komitet 19 oświadczeń o przystąpieniu do Komitetu i wskazaniu pełnomocnika i zastępcy opatrzonych własnoręcznymi podpisami następujących członków Komitetu: p. Adama Bohdana, p. Przemysława Chylareckiego, p. Roberta Cyglickiego, p. Anny Drażkiewicz, p. Jerzego Gutowskiego, p. Andrzeja Kepela, p. Andrzeja Korbela, p. Jerzego Kruszelnickiego, p. Radosława Michalskiego, p. Michała Olszewskiego, p. Henryka Okarmy, p. Kazimierza Orłosa, p. Mikołaja Pietrzaka, p. Ryszarda Szymczuka, p. Adama Wajraka, p. Wiesława Walankiewicza, p. Tomasza Wesołowskiego, p. Marty Wiśniewskiej oraz p. Krzysztofa Worobca.

Zwrócić ponadto należy uwagę, iż Komitet nie posługuje się jednolitą nazwą we wszystkich przedkładanych w ramach zawiadomienia dokumentach. Pełnomocnik Komitetu zawiadamia Marszałka Sejmu o utworzeniu „*Obywatelskiego Komitetu Inicjatywy Ustawodawczej ustawy o zmianie ustawy o ochronie przyrody*”, podczas gdy w oświadczeniach członków Komitetu o przystąpieniu do Komitetu oraz wskazaniu pełnomocnika i jego zastępcy występuje nazwa: „*Obywatelski Komitet inicjatywy ustawodawczej Oddajcie parki narodowi, dot. zmiany ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, w zakresie tworzenia i zmiany granic parków narodowych oraz sposobu odwoływania ich dyrektorów*”. Na wykazach zawierających podpisy obywateli udzielających poparcia projektowi ustawy widnieje natomiast nazwa w brzmieniu: „*Obywatelski Komitet inicjatywy ustawodawczej „Oddajcie parki narodowi”*”

popierający projekt ustawy o zmianie ustawy o ochronie przyrody z dnia 16 kwietnia 2004 r., w zakresie dotyczącym tworzenia i zmiany granic parków narodowych oraz sposobu odwoływania ich dyrektorów”. Powyższa rozbieżność nazw Komitetu nie rodzi wprawdzie wątpliwości co do tożsamości komitetu, a przede wszystkim tożsamości projektu ustawy, której obywatele udzielają poparcia, niemniej Komitet powinien posługiwać się jedną nazwą obraną zgodnie z art. 5 ust. 1 zd. 2 ustawy. Wobec powyższego należy zwrócić uwagę Pełnomocnika Komitetu, aby w przyszłości posługiwał się we wszystkich dokumentach jednobrzmiącą prawidłową nazwą Komitetu, tj. nazwą przyjętą w treści samego zawiadomienia.

Mając na względzie uwagi dotyczące nazwy Komitetu, stwierdzić również należy, iż spełniony został wymóg wynikający z art. 6 ust. 3 ustawy, do zawiadomienia załączono bowiem wykaz 1000 podpisów obywateli popierających projekt ustawy, odpowiadający przepisom ustawy i rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 28 września 1999 r. w sprawie ustalenia wzoru wykazu obywateli, którzy udzielają poparcia projektowi ustawy stanowiącej przedmiot inicjatywy ustawodawczej (Dz. U. Nr 79, poz. 893).

Podsumowując powyższe, wskazać należy, iż przedłożone Marszałkowi Sejmu zawiadomienie o utworzeniu Obywatelskiego Komitetu Inicjatywy Ustawodawczej ustawy o zmianie ustawy o ochronie przyrody zawiera braki formalne w postaci:

- nieprzedłożenia 19 oświadczeń członków Komitetu o przystąpieniu do Komitetu oraz wskazaniu pełnomocnika Komitetu i jego zastępcy (załączone oświadczenia nie spełniają wymogu formy pisemnej, bowiem nie są opatrzone własnoręcznym podpisem);
- nieprzedłożenia do projektu ustawy opinii Państwowej Rady Ochrony Przyrody (art. 34 ust. 3 Regulaminu Sejmu w związku z art. 96 ust. 3 pkt 4 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz.U. z 2009 r. Nr 151, poz. 1220 z późn. zm.).

W takim przypadku, zgodnie z art. 6 ust. 5 ustawy, należy wezwać pełnomocnika komitetu do usunięcia wskazanych braków formalnych zawiadomienia w terminie 14 dni od dnia jego otrzymania przez Marszałka Sejmu, tj. w terminie do 28 lipca 2010 r.

z wyrazami szacunku

Lech Czapla
Lech Czapla

Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

BPSP-020-10(5)/10

Warszawa, 27 lipca 2010 r.

Pan

Mariusz DUCHEWICZ

Pełnomocnik

Obywatelskiego Komitetu Inicjatywy

Ustawodawczej ustawy o zmianie ustawy
o ochronie przyrody

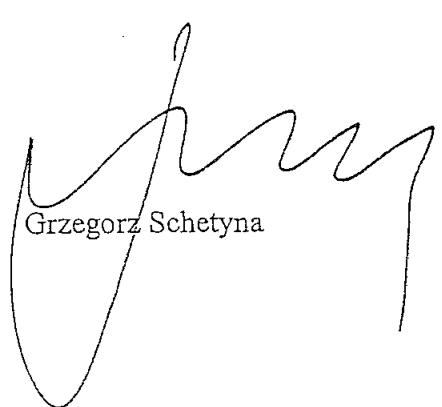
W związku ze złożeniem w dniu 14 lipca 2010 r. na ręce Marszałka Sejmu zawiadomienia o utworzeniu Obywatelskiego Komitetu Inicjatywy Ustawodawczej ustawy o zmianie ustawy o ochronie przyrody, na podstawie art. 6 ust. 5 ustawy z dnia 24 czerwca 1999 r. o wykonywaniu inicjatywy ustawodawczej przez obywateli (Dz. U. Nr 62, poz. 688), zwanej dalej „ustawą”, stwierdzam, że przedłożone zawiadomienie oraz załączony do niego projekt ustawy posiadają braki formalne w postaci:

- nieprzedłożenia 19 oświadczeń członków Komitetu o przystąpieniu do Komitetu oraz wskazaniu pełnomocnika Komitetu i jego zastępcy spełniających wymóg formy pisemnej, tj. opatrzonych własnoręcznym podpisem członków Komitetu (art. 6 ust. 2 pkt 2 i 3 w związku z art. 5 ust. 2 i 3 ustawy). W zawiadomieniu podano wprawdzie niezbędne dane osobowe członków Komitetu, w tym jego pełnomocnika i zastępcy, jednakże nie wszystkie dołączone do zawiadomienia oświadczenia o przystąpieniu do Komitetu oraz wskazaniu pełnomocnika i jego zastępcy spełniają wymóg formy pisemnej, tj. noszą cechy oryginału. Dla spełnienia wymogu formy pisemnej niezbędne będzie zatem przedłożenie przez Komitet 19 oświadczeń o przystąpieniu do Komitetu i wskazaniu jego pełnomocnika i zastępcy opatrzonych własnoręcznymi podpisami następujących członków Komitetu: p. Adama Bohdana, p. Przemysława Chylareckiego, p. Roberta Cyglickiego, p. Anny Drażkiewicz, p. Jerzego Gutowskiego, p. Andrzeja Kepela, p. Andrzeja Korbela, p. Jerzego Kruszelnickiego, p. Radosława Michalskiego, p. Michała Olszewskiego, p. Henryka Okarmy, p. Kazimierza Orłosa, p. Mikołaja Pietrzaka, p. Ryszarda Szymczuka, p. Adama Wajraka, p. Wiesława Wałankiewicza, p. Tomasza Wesołowskiego, p. Marty Wiśniewskiej oraz p. Krzysztofa Worobca.
- nieprzedstawienia wyników przeprowadzonych konsultacji dotyczących projektu ustawy, tj. nieprzedłożenia opinii Państwowej Rady Ochrony Przyrody, działającej przy ministrze

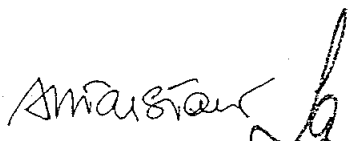
właściwym do spraw środowiska (art. 4 ust. 1 ustawy oraz art. 34 ust. 3 Regulaminu Sejmu w związku z art. 96 ust. 3 pkt 4 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz.U. z 2009 r. Nr 151, poz. 1220 z późn. zm.).

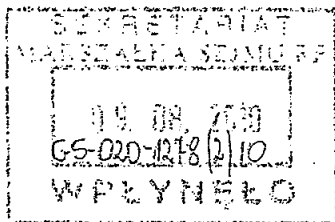
Jednocześnie pragnę zwrócić uwagę Pana Pełnomocnika na fakt, iż Komitet nie posługuje się jednolitą nazwą we wszystkich przedkładanych w ramach zawiadomienia dokumentach. Pełnomocnik Komitetu zawiadamia Marszałka Sejmu o utworzeniu „Obywatelskiego Komitetu Inicjatywy Ustawodawczej ustawy o zmianie ustawy o ochronie przyrody”, podczas gdy w oświadczeniach członków Komitetu o przystąpieniu do Komitetu oraz wskazaniu pełnomocnika i jego zastępcy występuje nazwa: „Obywatelski Komitet inicjatywy ustawodawczej Oddajcie parki narodowi, dot. zmiany ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, w zakresie tworzenia i zmiany granic parków narodowych oraz sposobu odwoływania ich dyrektorów”. Na wykazach zawierających podpisy obywateli udzielających poparcia projektowi ustawy widnieje natomiast nazwa w brzmieniu: „Obywatelski Komitet inicjatywy ustawodawczej „Oddajcie parki narodowi” popierający projekt ustawy o zmianie ustawy o ochronie przyrody z dnia 16 kwietnia 2004 r., w zakresie dotyczącym tworzenia i zmiany granic parków narodowych oraz sposobu odwoływania ich dyrektorów”. Powyższa rozbieżność nazw Komitetu nie rodzi wprawdzie wątpliwości co do tożsamości Komitetu, a w szczególności tożsamości projektu ustawy, której obywatele udzielają poparcia, niemniej Komitet powinien posługiwać się jedną nazwą obraną zgodnie z art. 5 ust. 1 zd. 2 ustawy. Wobec powyższego należy dołożyć należytej staranności, aby w przyszłości Komitet posługiwał się we wszystkich dokumentach jednobrzmiącą prawidłową nazwą, tj. nazwą przyjętą w treści samego zawiadomienia.

Mając na względzie powyższe, wzywam Pana Pełnomocnika do usunięcia wskazanych braków formalnych w terminie 14 dni od otrzymania niniejszego wezwania.

Grzegorz Schetyna

Sz. Pan Grzegorz Schetyna
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

ODPOWIEDŹ

Dotyczy: wezwania z dnia 27 lipca 2010 r. dot. usunięcia wskazanych braków formalnych zawiadomienia o utworzeniu Obywatelskiego Komitetu Inicjatywy Ustawodawczej ustawy o zmianie ustawy o ochronie przyrody.

Szanowny Panie,

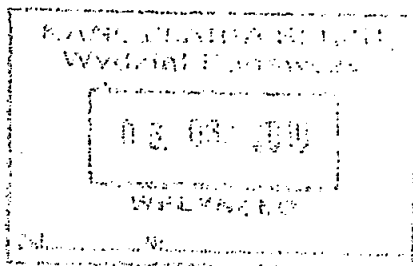
w odpowiedzi na wezwanie w sprawie usunięcia braków formalnych zawiadomienia przesyłam w załączeniu wnioskowane dokumenty – tj.

- 19 oświadczeń członków Komitetu o przystąpieniu do Komitetu oraz wskazaniu pełnomocnika Komitetu i jego zastępcy spełniających wymóg formy pisemnej, tj. opatrzonych własnoręcznym podpisem członków Komitetu;
- Opinię Państwowej Rady Ochrony Przyrody, działającej przy ministrze właściwym do spraw środowiska.

Jednocześnie serdecznie dziękuję za zwrócenie nam uwagi w kwestii posługiwania się jednolitą nazwą Komitetu oraz przedkładam projekt ustawy z uzasadnieniem uzupełnionym o informacje dotyczące pozytywnej opinii Państwowej Rady Ochrony Przyrody.

Z poważaniem:
Pełnomocnik Komitetu

Mariusz Duchewicz

PAŃSTWOWA RADA OCHRONY PRZYRODY

- KOMISJA DS. PARKÓW NARODOWYCH I REZERWATÓW PRZYRODY

THE STATE COUNCIL FOR NATURE CONSERVATION - COMMITTEE FOR NATIONAL PARKS & NATURE RESERVES

Ministerstwo Środowiska, ul. Wawelska 52/54, 00-922 Warszawa
tel.: (+48) 22 57 92 603, fax: (+ 48) 22 57 92 730, prop@mos.gov.pl

PROP/KPNRP/2010-VIII-01

Warszawa, 4 sierpnia 2010 r.

OPINIA

w sprawie obywatelskiej inicjatywy ustawodawczej dotyczącej tworzenia i zmiany granic parków narodowych oraz trybu odwoływania ich dyrektorów

Komisja Państwowej Rady Ochrony Przyrody ds. parków narodowych i rezerwatów przyrody z radością i nadzieją wita obywatelską inicjatywę ustawodawczą, mającą na celu taką nowelizację ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, by tworzenie i zmiana granic parków narodowych, w odniesieniu do gruntów Skarbu Państwa, wymagały zaopiniowania, a nie zgody zainteresowanych samorządów, a odwołanie dyrektora parku narodowego było poprzedzane niewiążącą konsultacją z krajowym organem doradczym w dziedzinie ochrony przyrody.

Komisja, z upoważnienia* i w imieniu Rady, opiniuje pozytywnie ten projekt.

UZASADNIENIE:

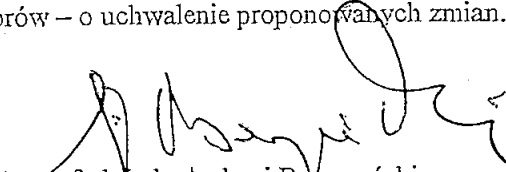
Rada w pełni zgadza się z uzasadnieniem projektu nowelizacji ustawy, przedstawionym przez Komitet Obywatelskiej Inicjatywy Ustawodawczej. Wyjaśniono w nim najważniejsze przesłanki, przemawiające za potrzebą takich zmian, od lat podnoszone przez ekspertów z dziedziny ochrony przyrody.

Zgodnie z uchwałą Państwowej Rady Ochrony Przyrody z 9 marca 2007 r., „Prawo *liberum veto* dla samorządów wobec ochrony przyrody” oraz „Folgowanie lokalnym egoizmom” to dwa spośród 77 najważniejszych ówczesnych problemów ochrony przyrody w Polsce. Niestety – oba są aktualne do dziś, a ich negatywne znaczenie jest coraz bardziej widoczne. Omawiany projekt może wadliwie przyczynić się do ograniczenia ich skali. Może bowiem przywrócić możliwość realizacji przez władze państwowe narodowych polityk i strategii przynajmniej w odniesieniu do najwyższej krajowej formy ochrony przyrody, jaką stanowią parki narodowe.

W kolejnym ze wspomnianych 77 najważniejszych problemów ochrony przyrody w Polsce w roku 2007, aktualnym do dziś, zatytułowanym „Parki narodowe w stanie kryzysu”, Rada zwracała uwagę na niewłaściwe zarządzanie zasobami ludzkimi w dyrekcjach parków narodowych. W swojej uchwale nr 3/VI/2010 z dnia 8 czerwca 2010 r. w sprawie kwalifikacji kandydatów na dyrektorów parków narodowych oraz trybu odwoływania dyrektorów parków narodowych, PROP wyraziła m.in. przekonanie, że „odwołanie dyrektora Parku narodowego w toku kadencji, jako decyzja istotna dla ochrony przyrody, powinna być poprzedzona zasięgnięciem opinii PROP – zgodnie z rolą Rady określoną w ustawie”. Zmiana proponowana w ramach omawianej inicjatywy obywatelskiej jest więc w pełni zgodna ze stanowiskiem Rady.

Zmiany proponowane z omawianym projekcie nie wyczerpują listy pilnych korekt przepisów w dziedzinie ochrony przyrody w Polsce. Trafnie jednak rozwiązują przynajmniej dwa spośród licznych problemów i w pełni zasługują na poparcie. Zastosowanie demokratycznej formuły ustawodawczej inicjatywy obywatelskiej napelnia optymizmem. Wskazuje bowiem, że społeczeństwo jest zainteresowane skuteczną ochroną swojego dziedzictwa przyrodniczego i jest gotowe ponosić trud osobistej aktywności na rzecz potrzebnych zmian. PROP wyraża nadzieję, że ów obywatelski głos zostanie dostrzeżony i doceniony przez naszych parlamentarzystów. Apelujemy o poparcie tej inicjatywy. Do wszystkich obywateli – o składanie podpisów pod tym projektem, a do posłów i senatorów – o uchwalenie proponowanych zmian.

prof. dr hab. Stefan Skiba
Przewodniczący Komisji PROP
ds. parków narodowych i rezerwatów przyrody

prof. dr hab. Andrzej Bęszczyński
Przewodniczący Państwowej Rady
Ochrony Przyrody

* Zgodnie z Uchwałą PROP nr 1/VII/2010 w sprawie upoważnienia niektórych organów PROP do występowania w imieniu Rady.

SZEF
KANCELARII SEJMU

Warszawa, 11 sierpnia 2010 r.

BPSP-020-10(?) /10

Pan

Grzegorz SCHETYNA

Marszałek Sejmu

Mając na uwadze przepisy ustawy z dnia 24 czerwca 1999 r. o wykonywaniu inicjatywy ustawodawczej przez obywateli (DZ. U. Nr 62, poz. 688), zwanej dalej „ustawą”, przedkładam w załączeniu projekt postanowienia Marszałka Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej o przyjęciu zawiadomienia o utworzeniu Obywatelskiego Komitetu Inicjatywy Ustawodawczej ustawy o zmianie ustawy o ochronie przyrody, z uprzejmą prośbą o jego podpisanie.

Zawiadomienie o utworzeniu ww. Komitetu Inicjatywy Ustawodawczej wpłynęło do Marszałka Sejmu w dniu 14 lipca br. W dniu 27 lipca br. Marszałek Sejmu wystąpił do Pełnomocnika Komitetu o usunięcie braków formalnych zawiadomienia polegających na:

- nieprzedłożeniu 19 oświadczeń członków Komitetu o przystąpieniu do Komitetu oraz wskazaniu pełnomocnika Komitetu i jego zastępcy spełniających wymóg formy pisemnej, tj. opatrzonych własnoręcznym podpisem członków Komitetu (art. 6 ust. 2 pkt 2 i 3 w związku z art. 5 ust. 2 i 3 ustawy), oraz
- nieprzedstawieniu wyników przeprowadzonych konsultacji dotyczących projektu ustawy, tj. nieprzedłożenia opinii Państwowej Rady Ochrony Przyrody, działającej przy ministrze właściwym do spraw środowiska (art. 4 ust. 1 ustawy oraz art. 34 ust. 3 Regulaminu Sejmu w związku z art. 96 ust. 3 pkt 4 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz.U. z 2009 r. Nr 151, poz. 1220 z późn. zm.).

W dniu 6 sierpnia br., z zachowaniem terminu wynikającego z ustawy, Pełnomocnik Komitetu złożył pismo usuwające braki formalne zawiadomienia. Komitet przedłożył 19 oświadczeń członków Komitetu o przystąpieniu do Komitetu i wskazaniu pełnomocnika

Komitetu opatrzonych własnoręcznymi podpisami oraz przedstawił opinię Państwowej Rady Ochrony Przyrody. Tym samym braki zawiadomienia zostały usunięte.

Mając powyższe na uwadze, na podstawie art. 6 ust. 4 ustawy, należy postanowić o przyjęciu zawiadomienia o utworzeniu ww. Komitetu Inicjatywy Obywatelskiej. Termin do wydania postanowienia upływa z dniem 20 sierpnia br.

Lech Czapla

Warszawa, 13 sierpnia 2010 r.

Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

BPSP-020-10(8)/10

Pan

Mariusz DUCHEWICZ

Pełnomocnik

Obywatelskiego Komitetu Inicjatywy

Ustawodawczej ustawy o zmianie ustawy

o ochronie przyrody

Uprzejmie przekazuję postanowienie Marszałka Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 13 sierpnia 2010 r. o przyjęciu zawiadomienia o utworzeniu Obywatelskiego Komitetu Inicjatywy Ustawodawczej ustawy o zmianie ustawy o ochronie przyrody.

Załącznik: 1.

Grzegorz Schetyna

Amir Stan

POSTANOWIENIE NR 50
MARSZAŁKA SEJMU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
z dnia 13 sierpnia 2010 r.

o przyjęciu zawiadomienia o utworzeniu Obywatelskiego
Komitetu Inicjatywy Ustawodawczej
ustawy o zmianie ustawy o ochronie przyrody

Na podstawie art. 6 ust. 4 ustawy z dnia 24 czerwca 1999 r. o wykonywaniu inicjatywy ustawodawczej przez obywateli (Dz. U. Nr 62, poz. 688) postanawiam o przyjęciu zawiadomienia o utworzeniu Obywatelskiego Komitetu Inicjatywy Ustawodawczej ustawy o zmianie ustawy o ochronie przyrody.

MARSZAŁEK SEJMU

Grzegorz Schetyna

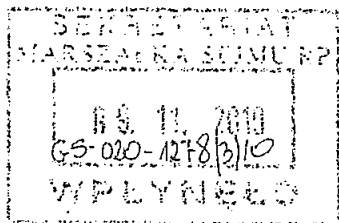
Amalstaw

A handwritten signature consisting of a stylized, looping scribble.

Obywatelski Komitet

Warszawa 09.11.10

Inicjatywy Ustawodawczej ustawy
o zmianie ustawy o ochronie przyrody

SZ. Pan Grzegorz Schetyna
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku

na Pana ręce składamy wykaz ponad 220 000 obywateli, którzy popierają projekt ustawy o zmianie ustawy o ochronie przyrody. Jednocześnie zwracamy się do Pana z prośbą o przyjęcie powierzonej przez obywateli misji uchwalenia przez Sejm wyżej wymienionego projektu.

Z poważaniem:

Pełnomocnik Komitetu

Mariusz Duchewicz

Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

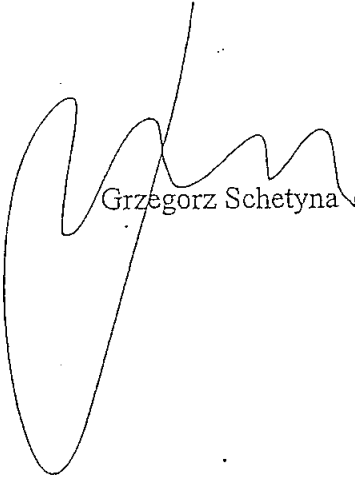
Warszawa, 26 listopada 2010 r.

BPSP-020-10(14)/10

Pan
Mariusz DUCHEWICZ
Pełnomocnik
Obywatelskiego Komitetu Inicjatywy
Ustawodawczej ustawy o zmianie ustawy
o ochronie przyrody

Zgodnie z art. 10 ust. 3 ustawy z dnia 24 czerwca 1999 r. o wykonywaniu inicjatywy ustawodawczej przez obywateli (Dz. U. Nr 62, poz. 688) zawiadamiam, że wniesiony w dniu 9 listopada 2010 r. projekt ustawy o zmianie ustawy o ochronie przyrody zostanie skierowany do pierwszego czytania w Sejmie.

Jednocześnie pragnę nadmienić, iż w myśl art. 14 ust. 1 ustawy o wykonywaniu inicjatywy ustawodawczej przez obywateli w pracach nad projektem ustawy Komitet reprezentuje przedstawiciel lub osoba uprawniona do jego zastępstwa, powołana w trybie określonym w art. 5 ust. 3 i art. 6 ust. 2 pkt 3 ustawy.

Grzegorz Schetyński

Marszałek

Warszawa, 9 grudnia 2010 r.

Pan Grzegorz Schetyna
Marszałek Sejmu RP
Rzeczypospolitej Polskiej

Opinia prawna o zgodności z prawem Unii Europejskiej obywatelskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o ochronie przyrody (pełnomocnik Komitetu Inicjatywy Ustawodawczej Mariusz Duchewicz)

Na podstawie art. 34 ust. 9 uchwały Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 30 lipca 1992 roku – Regulamin Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej (M.P. z 2009 r. Nr 5, poz. 47, ze zmianami) sporządza się następującą opinię:

1. Przedmiot projektowanej regulacji

Projekt zmierza do wprowadzenia zmian do art. 10 ust. 2 i art. 101 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 roku o ochronie przyrody (Dz. U. 2009 r., Nr 151, poz. 1220, ze zmianami). Wnioskodawcy proponują, po pierwsze, dodanie Państwowej Rady Ochrony Przyrody do katalogu podmiotów, które mogą wydać opinię na temat projektu rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie utworzenia parku narodowego, zmiany jego granic lub likwidacji, oraz, po drugie, określenie w ustawie przyczyn odwołania dyrektora parku narodowego przed upływem okresu, na który został on powołany.

Projektowana ustawa ma wejść w życie po upływie 14 dni od dnia jej ogłoszenia.

2. Stan prawa Unii Europejskiej w materii objętej proponowaną regulacją

Materia, której dotyczy projekt, pozostaje poza zakresem regulacji prawa Unii Europejskiej.

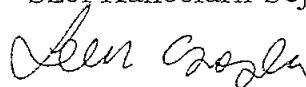
3. Analiza założeń projektu pod kątem prawa Unii Europejskiej

Projekt nie reguluje kwestii objętych zakresem prawa Unii Europejskiej.

4. Konkluzja

Projekt ustawy o zmianie ustawy o ochronie przyrody nie jest objęty prawem Unii Europejskiej.

Szef Kancelarii Sejmu

Lech Czapla

Warszawa, 9 grudnia 2010 r.

Pan Grzegorz Schetyna
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

**Opinia w sprawie stwierdzenia, czy obywatelski projekt ustawy o zmianie
ustawy o ochronie przyrody (pełnomocnik Komitetu Inicjatywy
Ustawodawczej Mariusz Duchewicz) jest projektem ustawy wykonującej
prawo Unii Europejskiej**

Projekt zmierza do wprowadzenia zmian do art. 10 ust. 2 i art. 101 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 roku o ochronie przyrody (Dz. U. 2009 r., Nr 151, poz. 1220, ze zmianami). Wnioskodawcy proponują, po pierwsze, dodanie Państwowej Rady Ochrony Przyrody do katalogu podmiotów, które mogą wydać opinię na temat projektu rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie utworzenia parku narodowego, zmiany jego granic lub likwidacji, oraz, po drugie, określenie w ustawie przyczyn odwołania dyrektora parku narodowego przed upływem okresu, na który został on powołany. Projekt nie zawiera przepisów mających na celu wykonanie prawa Unii Europejskiej.

Projekt nie jest projektem ustawy wykonującej prawo Unii Europejskiej.

Szef Kancelarii Sejmu

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'Lech Czapla'.

Lech Czapla